

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Termene Procedurale](#) > [Ireland](#)

Termene procedurale

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Principalele tipuri de termene sunt următoarele:

Termenul de răspuns la o cerere: După ce i-a fost notificată sau comunicată o cerere formulată la Înalta Curte (*High Court*), pârâtul are la dispoziție 8 zile pentru a depune o confirmare de primire a notificării sau comunicării, cunoscută sub denumirea de „notă de înfățișare”. Cu toate acestea, termenul de 8 zile nu se aplică unei „citații speciale”, în conformitate cu [Regulamentul de procedură al instanțelor superioare \(*Rules of the Superior Courts*\)](#), Ordinul 12 norma 2, care permite depunerea notei de înfățișare în orice moment.

Termenul general de 8 zile este „exclusiv” de la data notificării sau comunicării, cu excepția cazului în care instanța decide altfel. Ulterior, pârâtul dispune de un termen suplimentar de 28 de zile de la data comunicării cererii introductive sau de la împlinirea termenului pentru depunerea notei de înfățișare, oricare dintre acestea survine mai târziu, pentru a prezenta un memoriu în apărare [[Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 21 norma 1].

În cursul procedurii civile introduse la instanța de circuit (*Circuit Court*), pârâtul este obligat să comunice memoriul în apărare reclamantului în termen de 10 zile de la depunerea notei de înfățișare [[Regulamentul de procedură al instanțelor de circuit din 2001 \(*Circuit Court Rules*\)](#), Ordinul 15, norma 4]. La instanța teritorială (*District Court*), nota de înfățișare și memoriul în apărare trebuie depuse în termen de cel mult 28 de zile de la notificarea sau comunicarea cererii [[Regulamentul de procedură al instanțelor teritoriale \(*District Court Rules*\)](#), Ordinul 42].

Termenul de executare a hotărârii judecătorești: În fața Înaltei Curți, procedura de punere în executare a unei hotărâri poate fi introdusă în termen de 6 ani de la data la care hotărârea a devenit executorie [[Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 42, norma 23]. Este necesară depunerea la instanță a unei cereri pentru dreptul de a iniția procedura de punere în executare în cazul în care a trecut termenul de 6 ani sau în cazul în care a avut loc o modificare a părților ca urmare a decesului sau în alt mod. Termenul în care se poate solicita punerea în executare a unei hotărâri se prescrie după 12 ani de la data la care hotărârea a devenit executorie [[Legea prescripțiilor din 1957 \(*Statute of Limitations*\)](#), articolul 11].

Termene de prescripție: În cauzele contractuale, o parte la contract are la dispoziție 6 ani pentru a introduce o acțiune începând de la data la care se naște cauza acțiunii. În cauzele de răspundere civilă, o persoană are în general la dispoziție 6 ani pentru a introduce acțiunea, deși se aplică norme speciale în ceea ce privește cauzele de vătămare corporală și de defăimare.

În cauzele de vătămare corporală, o persoană are la dispoziție 2 ani pentru a introduce o acțiune de la data vătămării sau de la data luării la cunoștință a cauzei vătămării, dacă aceasta este ulterioară [[Legea privind răspunderea civilă și instanțele din 2004 \(*Civil Liability and Courts Act*\)](#), articolul 7].

În cauzele de defăimare, o persoană are la dispoziție 1 an pentru a introduce o acțiune, termen care poate fi prelungit la 2 ani în circumstanțe excepționale.

În cadrul procedurii de dezbatere a succesiunii unei persoane decedate, acțiunea trebuie introdusă în termen de 2 ani de la deces sau în termenul de prescripție obișnuit, oricare dintre aceste termene este mai scurt [[Legea privind răspunderea civilă din 1961 \(Civil Liability Act\)](#), articolul 9 alineatul (2)].

Procedurile inițiate de concubini în temeiul părții 15 din Legea privind parteneriatul civil și anumite drepturi și obligații ale concubinilor din 2010 (*Civil Partnership and Certain Rights and Obligations of Cohabitants Act*) trebuie introduse în termen de 2 ani de la încetarea relației.

Pentru cauzele care implică recuperarea de terenuri, termenul de prescripție este de 12 ani.

Pentru recuperarea restanțelor la chiria convențională, termenul de prescripție este de 6 ani. Pentru rambursarea ipotecii, termenul de prescripție este de 12 ani. În cazul creanțelor de recuperare, se aplică un termen de prescripție de 2 ani. Pentru o acțiune în despăgubiri ca urmare a încălcării condițiilor implicite cauzate de defecțiunea unui autovehicul, o persoană are la dispoziție 2 ani pentru a introduce acțiunea [[Legea privind vânzarea de bunuri și prestarea de servicii din 1980 \(Sale of Goods and Supply of Services Act\)](#), articolul 13 alineatul (8)]. În cazul unei acțiuni în despăgubiri pentru un produs cu defecte, acțiunea trebuie introdusă în termen de 3 ani [[Legea privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defect din 1991 \(Liability for Defective Products Act\)](#), articolul 7 alineatul (1)].

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Normele privind ședințele instanțelor și vacanțele judecătorești se găsesc la linkul de la sfârșitul prezentului document.

Pe lângă zilele de sâmbătă și duminică, lista zilelor nelucrătoare din Irlanda este următoarea:

- Anul Nou (1 ianuarie)
- Ziua Sfântului Patrick (17 martie)
- Luni, a doua zi de Paști
- Ziua de Crăciun (25 decembrie)
- Ziua Sfântului Ștefan (26 decembrie)
- Prima zi de luni din mai, iunie și august
- Ultima zi de luni din octombrie

Dacă ziua de Crăciun, Sfântul Ștefan sau Anul Nou cade într-un weekend, ziua lucrătoare următoare devine sărbătoare legală. De asemenea, trebuie reamintit faptul că pe perioada vacanțelor judecătorești activitatea completelor de judecată este limitată, organizându-se doar „ședințele de vacanță” și cauzele urgente. De exemplu, în timpul vacanței de lungă durată din august și septembrie, la instanțele superioare și la instanța de circuit activitatea completelor de judecată este limitată.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

[Legea prescripțiilor din 1957](#), astfel cum a fost modificată, precizează termenele în care trebuie introduse acțiuni în justiție. O acțiune introdusă după depășirea termenului de prescripție este exclusă sau respinsă numai în cazul în care pârâtul invocă în memoriul său în apărare Legea prescripțiilor. În consecință, Legea prescripțiilor nu afectează dreptul la acțiune al reclamantului, dar poate afecta dreptul său de a avea câștig de cauză. De asemenea, este important de menționat că, și atunci când o acțiune este introdusă în termenul convenit, Înalta Curte are în continuare competența inerentă de a respinge acțiunea în interesul justiției în cazul în care intervalul de timp care a trecut de la data producerii cauzei acțiunii și data inițierii procedurii sau a introducerii acțiunii este atât de mare încât s-ar putea cauza o nedreptate pârâtului. A se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 1 de mai sus.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un

anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul începe să curgă de la data evenimentului relevant sau de la „data luării la cunoștință a unui eveniment relevant” (de exemplu, o vătămare). De exemplu, dacă o instanță acordă o săptămână pentru îndeplinirea unui act procedural, actul în cauză trebuie efectuat sau documentul relevant trebuie depus în termen de o săptămână de la pronunțarea ordinului prin care se dispune astfel. În mod similar, dacă o parte are la dispoziție 6 ani pentru a pune în executare o hotărâre, termenul de 6 ani curge de la data la care hotărârea a devenit executorie.

În general, dar cu excepția cazului în care se prevede altfel într-un act legislativ, în cazul în care se menționează că un termen începe într-o anumită zi, ziua respectivă este inclusă în termenul respectiv [Legea privind interpretarea din 2005 (*Interpretation Act*), articolul 18 litera (h)]. Cu toate acestea, Ordinul 122 norma 10 din Regulamentul de procedură al instanțelor superioare stipulează că, în cazul în care este prevăzut în regulamentul respectiv un anumit număr de zile (altele decât „termenele pe zile”), prima zi este exclusă atunci când se calculează termenul.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În cazul în care un act trebuie notificat sau comunicat celeilalte părți la o acțiune până la o anumită dată sau într-un anumit număr de zile, acest act va fi de obicei trimis pentru a fi notificat sau comunicat fie prin scrisoare obișnuită cu plată în avans, fie prin scrisoare recomandată. În cazul în care actul este notificat sau comunicat prin scrisoare obișnuită cu plată în avans, se consideră că acest act este notificat sau comunicat celeilalte părți în momentul în care plicul care conține actul este trimis prin servicii poștale obișnuite, de obicei în ziua următoare expedierii. [Pentru normele de reglementare a notificării sau comunicării unei cereri civile depuse la instanța de circuit, a se vedea [Regulamentul de procedură al instanțelor de circuit](#) din 2001, Ordinul 11 norma 10 și Ordinul 14 norma 3 punctul (vi); pentru normele de reglementare a notificării sau comunicării unei cereri civile depuse la instanța teritorială, a se vedea [Regulamentul de procedură al instanțelor teritoriale](#), Ordinul 41; pentru normele de reglementare a notificării sau comunicării unei citații pentru prezentarea la Înalta Curte, a se vedea [Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 9].

Ordinul 122 din Regulamentul de procedură al instanțelor superioare reglementează normele generale referitoare la termene, inclusiv data la care notificarea sau comunicarea este considerată efectuată [[Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 122 norma 9].

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În cazul în care se prevede ca un termen să înceapă sau să fie calculat începând cu o anumită zi, de exemplu dacă un act trebuie notificat sau comunicat unei părți „în termen de 7 zile”, prima zi (de exemplu, ziua în care se pronunță ordinul) se consideră inclusă în termenul respectiv, cu excepția cazului se prevede altfel în lege sau în regulamentul de procedură al instanțelor. Cu toate acestea, Ordinul 122 norma 10 din Regulamentul de procedură al instanțelor superioare stipulează că, în cazul în care este prevăzut în regulamentul respectiv un anumit număr de zile (altele decât „termenele pe zile”), prima zi este exclusă. În cazul în care se prevede ca un termen să se încheie într-o anumită zi sau să o ia în calcul, se consideră că ziua respectivă este inclusă în termen. În cazul în care termenul pentru notificarea sau comunicarea unui act sau pentru inițierea unei proceduri este mai mic de 6 zile, la calcularea termenului nu se iau în considerare zilele de sâmbătă, duminică, ziua de Crăciun și Vinerea Mare. [[Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 122].

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat

include zile calendaristice sau zile lucrătoare?

Zile calendaristice, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În cazul în care termenul pentru efectuarea unui act procedural sau pentru inițierea unei proceduri este limitat la luni sau ani, acest termen se calculează pe luni calendaristice, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În general, dar cu excepția cazului în care se stipulează altfel într-un act legislativ, în cazul în care se prevede ca un termen să înceapă sau să fie calculat începând cu o anumită zi, respectiva zi este inclusă în termenul respectiv, iar în cazul în care se prevede ca un termen să se încheie într-o anumită zi sau să o ia în calcul, respectiva zi este inclusă în termen [Legea privind interpretarea din 2005, articolul 18 litera (h)]. Cu toate acestea, Ordinul 122 norma 10 din Regulamentul de procedură al instanțelor superioare stipulează că, în cazul în care este prevăzut în regulamentul respectiv un anumit număr de zile (altele decât „termenele pe zile”), prima zi este exclusă atunci când se calculează termenul.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care regulamentul de procedură al instanțelor prevede un termen pentru efectuarea unui act procedural sau pentru inițierea unei proceduri și termenul respectiv expiră într-o zi de sâmbătă, duminică sau într-o altă zi în care birourile instanțelor sunt închise și deci actul procedural nu poate fi efectuat în ziua respectivă, termenul respectiv va expira în ziua următoare zilei în care birourile instanțelor sunt deschise.

Cu toate acestea, în cazul în care legea prevede un termen pentru efectuarea unui act procedural sau pentru inițierea unei proceduri și termenul respectiv expiră într-o zi de sâmbătă, duminică sau într-o altă zi în care birourile instanțelor sunt închise, nu există o regulă fixă. Orice prezumție potrivit căreia termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare următoare poate fi înlăturată de conținutul sau scopul legii relevante.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În cazul în care un termen de prescripție este prevăzut de lege, instanțele nu au competența de a prelungi termenul respectiv. Cu toate acestea, instanțele dispun de competență discreționară de a prelungi sau de a scurta termenele prevăzute în regulamentul instanțelor sau în hotărârile judecătorești, în anumite cazuri. În cazul în care reclamantul consideră că există circumstanțe excepționale în acest sens, poate solicita instanței să ia în considerare o aplicare imediată fără a aștepta ca pârâtului să îi fie notificate sau comunicate acte. Această procedură este cunoscută sub denumirea de aplicare *ex parte* sau „fără notificare”. În cazul în care se emite un ordin *ex parte*, cealaltă parte va fi notificată cu privire la emiterea respectivului ordin, iar ulterior i se va oferi posibilitatea de a se prezenta în instanță și de a solicita modificarea sau anularea ordinului. În general, termenul de depunere la instanță a eventualelor acte poate fi prelungit între părți prin consimțământ. În cazul în care o parte la o acțiune urmărește să prelungească termenul pentru introducerea unei căi de atac, aceasta trebuie să demonstreze că și-a exprimat intenția de a introduce o cale de atac în termenul convenit, că neexercitarea căii de atac în timp util s-a datorat unei erori și că are motive întemeiate. În cazul în care cealaltă parte suferă un prejudiciu prin expirarea termenului, acesta poate fi un factor relevant, iar instanța poate, în aceste circumstanțe, să își exercite puterea discreționară de a refuza prelungirea termenului.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O cale de atac împotriva unei hotărâri a Înaltei Curți trebuie introdusă în termen de 28 de zile de la data la care ordinul a devenit executoriu.

În cazul în care o persoană dorește să introducă o cale de atac împotriva unei hotărâri a instanței de circuit, aceasta trebuie să formuleze calea de atac în termen de 10 zile de la data pronunțării hotărârii sau a ordinului atacat [[Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 61 norma 3]

În cazul în care o persoană dorește să introducă o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de instanța teritorială, aceasta trebuie să formuleze calea de atac în termen de 14 zile de la pronunțarea hotărârii instanței teritoriale [[Regulamentul de procedură al instanțelor teritoriale](#), Ordinul 101 norma 1].

Pentru ca o hotărâre emisă de o instanță judecătorească sau de un organ administrativ să fie supusă controlului judiciar, cererea trebuie depusă cu promptitudine și în termen de 3 luni de la data la care a apărut prima oară motivul cererii, cu excepția cazului în care instanța consideră că există motive întemeiate pentru prelungirea acestui termen. [[Regulamentul de procedură al instanțelor superioare](#), Ordinul 84 norma 21 punctul (1)]

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În cazul în care un termen de prescripție este prevăzut de lege, instanțele nu au competența de a prelungi sau de a scurta termenul respectiv. Cu toate acestea, cu excepția oricărei alte dispoziții relevante din lege, instanța are putere discreționară de a prelungi sau de a scurta termenul pentru efectuarea anumitor acte procedurale. Atât Regulamentul de procedură al instanțelor superioare, cât și Regulamentul de procedură al instanțelor de circuit prevăd că instanța are competența de a prelungi sau de a scurta termenul prevăzut în aceste regulamente sau stabilit de orice instanță.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu, partea nu pierde beneficiul termenului prelungit.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Pot fi anulate cauzele părților care nu respectă termenele impuse de instanță sau prevăzute în regulamentul de procedură al instanței ori în legislație. De exemplu, dacă pârâtul nu depune o notă de înfățișare ca răspuns la o cerere introductivă sau nu prezintă un memoriu în apărare, atunci reclamantul poate formula o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsa memoriului în apărare.

În cazul în care se pronunță o hotărâre împotriva unui pârât în aceste circumstanțe, pârâtul poate solicita anularea hotărârii sau poate introduce o cale de atac la o instanță superioară. Dacă un reclamant nu furnizează motivele cererii sale în timp util, pârâtul poate solicita anularea cererii introductive pentru întârziere. Reclamantul poate introduce o cale de atac împotriva unei astfel de hotărâri la o instanță superioară. De asemenea, instanța poate să își exercite puterea discreționară în ceea ce privește cheltuielile de judecată, astfel încât să sancționeze partea care s-a făcut vinovată de o eventuală întârziere nejustificată sau care nu a respectat termenele convenite.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Partea care nu și-a îndeplinit obligațiile poate solicita instanței emiterea unui ordin de prelungire a termenelor. În cazul în care expirarea termenului a condus la pronunțarea unei hotărâri în lipsă, partea respectivă poate solicita anularea hotărârii sau, în cazul în care cererea nu a fost admisă, poate introduce o cale de atac la o instanță superioară.

■ Ultima actualizare: 02/07/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.